

Ekspimenteeriva loomuga Kristjan Järvi oli kõigest 21, kui asutas Absolute Ensemble'i, muusikalise omnivoori, mis miksib oma klassikalise muusika juuri nii džassi, roki kui ka hiphopiga. Paremalt esimene Kristjan Järvi, paremalt kuues Hayley Järvi.

koolitust, et tulijad õpiksid oma hirme ületama – ja tema ei karda midagi?

“Jah, kui sa kartma hakkad, kardad kõiki asju,” kinnitab 36aastane dirigent oma tollast seisukohta. Samamoodi suhtub ta rahasse – see tuleb ja läheb. Seda praegu kinnisvarasse investeeriv dirigent teab, sest IT-mulli lõhkedes sai temagi börsil laksu.

Järvi kuulub inimeste sekka, kes ei unusta, kui privilegeeritud me oleme, elades lääneriikides oma mugavuste keskel. “Euroopas on veega WCd,” toob ta näite.

“Me oleme ära hellitatud. Naudime siin Leigo suvekontserti – milline luksus! Aga ka West Palm Beachil Floridas on 15 miljonit dollarit maksvast

eramust kohe nurga taga paljad inimesed tänaval, sest neil pole riiete ostmiseks raha.”

Üldiselt leiab Järvi, et on nüüd oma lollused ära teinud. Talle tundub vaid, et ta oleks pidanud “otsa peale saama” mitte 25-, vaid 15aastaselt – kuigi see kõlab liigse enesekriitikana, sest juba enne “otsa peale saamist” õppis ta maailmakuulsate õpetajate käe all klaverit ja dirigeerimist.

Järvi ei taha aega raisata. Ta tahab vältida tühjust, mis tekib, kui pole mitte midagi teha. “Ouline on, et me oleme 100 protsenti oma nahas ja saame teha seda, mida tahame. Et me saaksime kiirelt oma õigetes saabastesse.” Ja ta surub kingatallad vastu maad, et anda mõista, kui hea on ennast oma saabastes just niiviisi tunda. **C**

Kristjan Järvi koos vanema poja Lukasega proovi ajal Estonia kontserdisaalis 2007. aasta maikuus.

ENERGILINE JA ELURÕÖMUS INIMENE

“**M**u esimene mälestus Kristjanist on see, kui ma tõin ta sünnitusmajast koju. Minu kätel oli pamp, mis oligi Kristjan. Ta oli hästi väike ja tal oli palju tumedaid juukseid. Hiljem, kui me Ameerikasse kolisime, käisin mina ülikoolis ja tema oli terved nädalad poistekoolis. Aga igal nädalavahetusel tõin mina ta koju, see oli meie rituaal. Kristjan kohanes hästi, leidis kiiresti sõpru ja inimestega kontakti. Kuigi ta oli ka natuke õnnetu, kui pidi kaua kodust eemal olema.

Nüüd kohtume hästi harva, nii möödaminnes, sest meil on väga raske kokku saada. Tema on peamiselt Viinis ja mina Londonis. Aga telefoniga räägime tihti, ikka iga paari päeva tagant.

Kristjan on energiat täis ja elurõõmus inimene. Ta oskab asju rahulikult ja stressivabalt võtta. Tal on hea süda ja hea huumorimeel. Vennana on mul muidugi raske temast objektiivselt rääkida.

Joon, mis mulle temas dirigendina meeldib, on repertuaari haaramine. Ta ei piirdu kitsa repertuaariga, vaid võtab kavasse hästi palju erinevat muusikat. Mina pean tema suurimaks ja õnnestunumaks ideeks luua Absolute Ensemble, mis asub roki ja klassikalise muusika ja uue muusika vahel.

PAAVO JÄRVI, vend ja dirigent

SPONTAANNE JA AINULAADNE DIRIGENT

“**O**leme Kristjaniga lähedased sõbrad olnud juba 1995. aastast. Ta on ka minu 6-aastase poja Williami ristiisa. Olin just lõpetanud Yale'i ülikooli ja asunud Manhattani Muusikakooli õppima, kui ta lihtsalt helistas mulle ühel päeval ja kutsus Absolute Ensemble'isse mängima. *The rest is history...* Kui Maarika Järvi just kaasa ei tee, siis oleme Kristjaniga kahekesi Absolute'is Eestit esindamas. Paistab piisavat – meil on mõlemal kõvad hääled :-)

Kristjan ja muusika – see on nagu laps mänguasjapoes. Ta on väga järjekindel ja samas absoluutselt spontaanne muusik. Kristjan ei jää iial ühe ja sama muusikalise idee peale rahulikult istuma. Teda on tegelikult raske toolilegi rahulikult istuma panna. Ta on inimene, kes pidevalt mõtleb uutest projektidest, uutest muusikalistest ideedest. Ma ei paneks imeks, kui ta aju seda ka magades edasi teeb.

Ta on ka inimene, kes ei tee sipelgalegi liiga. Ja kui see ka juhtub, siis on tõesti raske leida inimest, kes selle pärast suuremat süümepiina tunneb – ta on äärmiselt tundlik.

Ega ta ei mahu just igapäeva dirigendi vormi või siis vastupidi. Ta on vahetu ja talle meeldib selline olla ka orkestriga. Selline käitumisviis on tema rolli arvestades omaette kunst, sest mingit autoriteeti peab dirigendina ka hoidma. Kristjan tegutseb sellistes olukordades suurepäraselt. Ta on *one of a kind*, ja seda kõige paremas mõttes.

Ta on tõesti väga palju saavutanud. Kristjan on viinud Absolute'i-taolisi kontserdikavasid orkestritesse üle maailma ja on menukas maailma esiorkestrite ees, olenemata kontserdi muusikalisest stiilist. Kindlasti on omaette saavutus ka see, et ta ei ole inimesena muutunud. Ta on seesmiselt ikka seesama Kristjan edasi, kes ta oli 1995. aastal.

MARTIN KUUSKMANN,
Absolute Ensemble'i fagotimängija